/13

Den 18. april 2013 blev i sag nr. 84.125:

xxxxx xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxx xxxx
xxxx xxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxx xxxx
xxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i GF-Forsikring A/S. Hun klager over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til en retssag.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning med henvisning til, at forsikringen ikke dækker tvister opstået i forbindelse med dødsbobehandling og arv, jf. retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 5.

Sagen blev afgjort af nævnet ved kendelse nr. 82.499 den 17/12 2012, men er efterfølgende efter anmodning fra selskabet blevet genoptaget af formanden i medfør af § 15 i nævnets vedtægter. Til støtte for genoptagelsesanmodningen anførte selskabet bl.a., at afgørelsen var baseret på en forkert antagelse om, at klageren ikke var arving i boet efter sin morfar. Nævnet har på denne baggrund herefter truffet en ny afgørelse i sagen.

Klageren er blevet stævnet af sin mor og moster, der er livsarvinger efter klagerens morfar. Morfaren sad forud for sin død i uskiftet bo. Retssagen vedrører, hvorvidt morfaren inden sin død forærede klageren 1 mio. kr. fra det uskiftede bo. De to livsarvinger har gjort gældende, at klageren som en gave har modtaget dette beløb, og de kræver

gaven omstødt under henvisning til, at de ikke har fået den arv, de var berettiget til. Livsarvingerne har således nedlagt påstand om, at klageren skal betale 1 mio. kr. tillagt renter til boet. Klageren har derimod bestridt at have modtaget beløbet.

Ved brev af 3/6 2011 anmodede klageren selskabet om at yde retshjælpsdækning til sagen. Dette afviste selskabet ved brev af 22/6 2011 under henvisning til forsikringsbetingelsernes § 3, stk. 5.

Byretten afsagde den 16/3 2012 dom i retssagen. Af udskrift af dombogen fremgår bl.a.:

"[Klagerens mosters] og [klagerens mors] påstand er, at [klageren] skal dømmes til at tilbagebetale til bobestyrerboet efter [klagerens morfar] og først afdøde ægtefælle, [klagerens mormor] c/o advokat ... 1.000.000 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 4. maj 2004 til betaling sker.

[Klagerens] påstand er frifindelse

...

[Klagerens moster] og [klagerens mor] har i deres påstandsdokument anført følgende til støtte for deres påstand:

...

at morfaren modtog kontantbeløbet, men det postuleres, at sagsøgte har fået pengene fra morfaren som enten lån eller gave. Henset til beløbets størrelse lyder det usandsynligt, at sagsøgte blot uden videre, da hun vidste hun var arving i boet, accepterede, at kontantbeløbet kom med morfaren tilbage til plejehjemmet og herefter blev væk, uden at sagsøgte i den anledning foretog sig noget. Det postuleres således, at det er sagsøgte, der har modtaget beløbet stort kr. 1. mio. samt, at denne disposition kan omstødes efter den gamle arvelov § 22, stk. 1.

...

[Klageren] har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for frifindelsespåstanden:

...

at sagsøgte ikke har tilegnet sig det i stævningspåstanden nævnte beløb på 1 mio. kr.,

at sagsøgte ikke har modtaget beløbet som lån eller gave af afdøde,

...

at den af sagsøgerne anlagte sag intet har at gøre med den tidligere arvelovs § 22, som sagsøgerne er inde på i deres påstandsdokument, idet der intet belæg er for, at en gave på 1 mio. kr. er givet fra afdøde til sagsøgte, hvilket anbringende i øvrigt er nyt som først fremsat i påstandsdokumentet, hvorfor der må bortses herfra,

at det heller ikke tidligere har været gjort gældende, at beløbet er ydet af afdøde til sagsøgte som et lån, hvorfor også dette anbringende ikke kan tillades fremsat,

...

Rettens begrundelse og afgørelse

Sagsøgernes påstand er, at [klageren] skal dømmes til at **tilbagebetale** 1.000.000 kr. Hvis [klageren] skal dømmes til at tilbagebetale dette beløb, skal retten først lægge til grund, at hun har modtaget det.

Retten har forstået sagsøgernes anbringender sådan, at der ikke påberåbes andre grunde til påstanden om tilbagebetaling end, at [klageren] - og hun alene, har modtaget beløbet som gave, lån eller til opbevaring.

Retten skal derfor først og fremmest forholde sig til, om det er bevist/om det kan lægges til grund, at [klageren] har modtaget disse 1.000.000 kr.

Efter bankrådgiverens forklaring, er det bevist, at [klagerens morfar] personligt hævede og, fik udleveret beløbet og selv bar det ud af banken i en taske. Ingen har forklaret, at de har set eller på anden måde erfaret, at pengene blev overgivet til [klageren].
...
Retten ser mange andre mulige forklaringer på, at 1.000.000 kr. er væk, end at [klageren] er kommet i besiddelse af dem. Nogle af disse mulige forklaringer indebærer strafbart forhold, som retten ikke finder den bør skrive mere præcist for, men på den anden side også muligheder, som retten ikke kan se bort fra.

[Klageren] har benægtet ethvert kendskab til, hvor beløbet er blevet af. Det er ikke mod hendes benægtelse bevist, at hun har modtaget beløbet. Derfor frifindes hun.

Sagsomkostningsafgørelse.

Da [klagerens moster] og [klagerens mor] har fri proces, skal de efter retsplejelovens § 334, stk. i, nr. 4 ikke betale sagsomkostninger, uanset de har tabt sagen fuldt ud.

[Klageren] skal efter retsplejelovens § 332 stilles som om, der ikke var fri proces. Efter retsplejelovens § 312, stk. 1. skal den tabende part erstatte modparten de udgifter, retssagen har påført modparten, da andet ikke er aftalt. Dette udgangspunkt kan dog efter stk. 2. fraviges, hvis særlige grunde taler for det.

[Klagerens morfar] misbrugte i meget høj grad sin rådighed over det uskiftede bo - han tømte det stort set. [Klageren] havde fuld indsigt i dette, medvirkede til det og modtog herunder bl. a. en gave, som hun har følt sig forpligtet til at tilbagebetale. Hun vidste, at morfaderen ville hæve 1.000.000 kr. i kontanter. Hun hjalp ham med at gøre det ved at bestille pengene og ved at køre ham til og fra banken. Hun kunne og burde have advaret de øvrige pårørende om, hvad der var ved at ske, så de kunne have varetaget deres interesser efter dagældende arvelovs § 20, eller i det mindste have nægtet at medvirke til det. Hvis der ikke havde været fri proces, ville retten ikke under disse omstændigheder have pålagt [klagerens moster] og [klagerens mor] at betale sagsomkostninger til [klageren]. Derfor pålægges det heller ikke statskassen at gøre det.

Thi kendes for ret:

[Klageren] frifindes.

Ingen part skal betale sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen."

Sagen er indbragt for nævnet den 1/5 2012.

Klageren har i brev af 27/4 2012 til nævnet bl.a. anført:

4. 84.125

"Den 7. november 2007 stævnes klager i et civilt søgsmål af to arveberettigede til klagers nu afdøde morfar. Klager bliver stævnet med påstand om, at klager uretmæssigt har tilegnet sig et af afdøde hævet beløb tilbage i 2004 - enten givet til klager som lån eller gave eller at klager på anden måde har tilegnet sig beløbet.
...
Sagen kunne i princippet have været anlagt inden klagers morfader afgik ved døden og så havde der ikke været tale om hverken arv eller dødsbobehandling, hvorfor undertegnede uden videre ville have fået retshjælpsforsikringstilsagn til førelse af sagen.
...
Der er intet belæg for, at sagsøgte uretmæssigt har modtaget beløbet hverken som gave eller lån eller på anden måde har tilegnet sig et beløb svarende til det af sagsøgerne postulerede, hvorfor der ikke er tale om en omstødelig disposition og således intet har at gøre med den tidligere arvelovens § 22. Dette understøttes endvidere af nærværende kendelse afsagt af Retten i ... **bilag ...**, hvori Retten alene forholder sig til, om det er bevist/om det kan lægges til grund, at klager har modtaget kr. 1.000.000,00. Således konkluderer Retten at det ikke er bevist at klager har modtaget det påståede beløb og klager frifindes.

Sagen er et civilt søgsmål, der er anlagt af afdødes 2 døtre. Sagen er ført af disse to sagsøgere uden om boet og uden bobestyrerens medvirken. Retten tager alene stilling til hvorvidt det kan bevises at klager har modtaget det omhandlende beløb og således ikke i forhold som vedrører arvelovens § 22. Det bestrides således at sagen har en sådan forbindelse med dødsbobehandling og arv, at den er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i Retshjælpsbetingelsens § 3, stk. 5.
...
Kendelsens slutning vedrørende omkostningsdelen
...
Da klager fortsat afventer Østre Landsrets kendelse, nedlægger klager principal påstand om at GF forsikring dækker klagers sagsomkostninger såfremt klager ikke får medhold til Østre Landsret.

Uagtet at Østre Landsret eventuelt træffer afgørelse som imødekommer klagers krav, vil der være risiko for, at sagsomkostningerne til klagers advokat overstiger det beløb som Statskassen eventuelt tilpligtes at betale klager. Hvorfor klagers subsidiære påstand er, at GF tilpligtes at yde erstatning for de omkostninger som Statskassen evt. ikke tilpligtes at betale."

Selskabet har over for nævnet ved brev af 10/5 2012 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Vores kunde, [klageren], kontaktede selskabet ved brev af 3. juni 2011 **(bilag ...).**
Det fremgik af brevet, at hun var blevet stævnet af sin mor og sin moster med påstand om tilbagebetaling af 1 mio. kr. til hendes morfars dødsbo. Sikredes morfar hensad i uskiftet bo, da han døde i 2006. Ved bobehandlingen blev der konstateret en formuereduktion på 1 mio. kr. Modparterne var af den opfattelse, at [klageren] uretmæssigt havde modtaget beløbet i kontanter fra sin morfar, og at beløbet derfor skulle tilbagebetales til dødsboet. Modparten henviser i påstandsdokument af 25. maj 2011 **(bilag ...)** til, at der er tale om en omstødelig disposition i henhold til arvelovens § 22.

Selskabet besvarede henvendelsen ved brev af 22. juni 2011 **(bilag ...).** Vi oplyste, at tvisten var omfattet af undtagelsesbestemmelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes § 3 stk. 5, hvorefter forsikringen ikke dækker tvister i forbindelse med dødsbobehandling og arv. Samti-

dig henviste vi til AK29.309, som efter selskabets opfattelse vedrører en sag, som er meget lig denne sag.

> *Efter A's død opdagede hans ene barn K, at det andet barn B en måned før dødsfaldet havde fået overdraget 94.000 kr. ved et gavebrev fra A, der sad i uskiftet bo. K anlagde sag mod B med påstand om, at denne tilbagebetalte beløbet til boet efter A, idet K gjorde gældende, at gaven var omstødelig i medfør af arvelovens § 22. K anførte, at der hverken var tale om dødsbobehandling eller skifte, men et privat søgsmål mod hans søster, som kunne have været anlagt, mens A var i live. Nævnets flertal lagde vægt på, at sag om omstødelse af gave i henhold til arvelovens § 22 kun kan anlægges, såfremt boet skiftes eller arvingen indgiver begæring herom. I tilfælde af omstødelse skal gaven indbetales til boet. Under hensyn hertil fandt flertallet, at tvisten havde en sådan forbindelse med dødsbobehandlingen, at den var undtaget.*

Sikrede fremsendte herefter mail af 30. juni 2011 **(bilag ...),** hvori hun bad om en revurdering af selskabets afgørelse.

Selskabet fastholdt afgørelsen i sit brev af 7. juli 2011 **(bilag ...),** hvori vi oplyste, at sagen udspringer af dødsbobehandlingen af hendes morfars bo, og at sagen i øvrigt relaterer sig til parternes arv.

Ved brev af 22. marts 2012 **(bilag ...)** henvendte sikrede sig igen til selskabet med kopi af rettens dom. Det fremgår heraf, at retten ikke finder det bevist, at hun har modtaget beløbet fra morfaren. Sikrede skal således ikke betale kr. 1 mio. tilbage til dødsboet. På denne baggrund bad sikrede på ny selskabet om en revurdering af sagen.

Selskabet besvarede henvendelsen den 20. april 2012 **(bilag ...)**, hvor vi oplyste, at dommens resultat ikke ændrer på, at tvisten som sådan er undtaget fra dækning efter retshjælpsbetingelsernes § 3 stk. 5.

Det forhold, at sagen muligvis havde været omfattet af retshjælpsdækningen, hvis den var anlagt før morfarens død i 2006, ændrer ikke på, at nærværende sag, som er anlagt efter morfarens død, er undtaget fra dækning.

Retten forholder sig til, om det er bevist, at klager har modtaget beløbet. Allerede fordi dette ikke findes bevist, træffes afgørelse om frifindelse. Var retten imidlertid nået frem til, at modpartens påstand kunne bevises, ville beløbet skulle tilbageføres til dødsboet.

Selskabet fastholder herefter, at sagen falder ind under undtagelsesbestemmelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes § 3 stk. 5."

Hertil har klageren i brev af 27/5 2012 til nævnet bl.a. bemærket:

"Undertegnede må bestride selskabets sammenligning af de to sager, idet der i sagen AK 29.309 er tale om en faktisk effektueret gave, mens der i undertegnedes sag er tale om et beløb som undertegnede er stævnet for at have modtaget, men som undertegnede aldrig har modtaget jf. Rettens afgørelse af 16. marts 2012 side 9;

> ***'Thi kendes for ret:***
>
> *[Klageren] frifindes.*

Ingen part skal betale sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen."

Klageren har efterfølgende fremsendt Østre Landsrets kendelse af 30/5 2012 vedrørende sagsomkostningerne for byretten. Landsretten ændrede byrettens afgørelse således, at statskassen betaler 100.000 kr. til klageren i sagsomkostninger.

Efter formandens beslutning om at genoptage sagerne er parterne kommet med yderligere indlæg.

I brev af 5/2 2013 har klageren bl.a. anført:

"Vedrørende Ankenævnets skrivelse af 24. januar 2013, hvori det meddeles at ovenstående sag genoptages på baggrund af skrivelse fra klagers forsikringsselskab GF Forsikring af 7. januar 2013.

Undertegnede er uforstående over for dette, idet Selskabet allerede har anerkendt Ankenævnets kendelse, ligesom Selskabet har udbetalt dele af klagers krav, til klager. Såfremt Ankestyrelsen fortsat agter at genoptage sagen, ønsker klager at kommentere sagen med følgende:

Undertegnede må fastholde, at sagen ikke falder ind under undtagelsesbestemmelsen i § 3 stk. 5.

Der henvises til Rettens dom af 16. marts 2012, fremsendt Ankenævnet i kopi i undertegnedes brev af 27. april 2012 …
…
Alene det faktum at klager er arving, kan ikke berettige til at sagen henføres til undtagelsesbestemmelsen § 3 stk, 5, idet denne bestemmelse alene vedrører tvister i forbindelse med dødsbobehandling og arv. Sagen mod undertegnede var ikke genstand for en sådan tvist. Sagen bør betragtes i sin helhed, som det er sket i Ankenævnets kendelse AK 81809:
…
Undertegnede har lagt til grund, at sagen på ingen måde kan henføres til dødsbobehandling og arv eller tages til indtægt for undtagelsesbestemmelserne § 3 stk. 5, som omhandler 'Tvister i forbindelse med dødsbobehandling og arv'. Min påstand er, at sagen omhandler beviset for, om undertegnede har modtaget kr. 1 mio.

Undertegnedes påstand understøttes af, at Retten alene tager stilling til hvorvidt klager har modtaget beløbet og således kan undtagelsesbestemmelsen i § 3 stk. 5 ikke finde anvendelse. Med Østre Landsrets kendelse stadsfæstes påstanden.

Det fastholdes, at sagen principielt kunne have været anlagt inden klagers morfader afgik ved døden og så havde der ikke været tale om, hverken arv eller dødsbobehandling, hvorfor undertegnede uden videre ville have fået retshjælpsforsikringstilsagn til førelse af sagen.

Med hensyn til den, af Østre Landsret fastsatte beløbsramme til dækning af undertegnedes udgifter til advokatbistand, langtfra dækker undertegnedes faktiske udgifter til advokatbi-

stand, fastholdes påstanden om, at sagen ikke falder ind under undtagelsesbestemmelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes § 3 stk. 5, hvorfor GF-forsikring tilpligtes til at betale de resterende sagsomkostninger i henhold til familiens retshjælpsforsikring.

Det forventes at Ankenævnet for Forsikring er opmærksom på disse forhold, samt på hvorledes dette påvirker kendelsens udfald såfremt sagen genoptages.

Den oprindelige sag har verseret siden begyndelsen af året 2007. Modpartens påstande har været særdeles vidtløftende, således har undertegnede tålt politianmeldelse, syn- og skønsforretning samt påkære af kendelsen fra byretten i … herom til Østre Landsret. En ualmindelig omfattende korrespondance på baggrund af modpartens voldsomme 'beskyldninger', gentagne ansøgninger til selskabet om økonomisk kompensation - jf. den af familien tegnede retshjælpsforsikring, klage til Ankenævnet vedrørende Selskabets gentagende afslag, for endelig at få medhold. …"

Ved brev af 20/2 2013 til klageren har selskabet bl.a. bemærket:

"Du bedes venligst bemærke, at vi [i brev af samme dato til Ankenævnet for Forsikring] skriver følgende: *'Vores kunde vil imidlertid ikke blive mødt med et tilbagebetalingskrav, hvis sagen får et andet udfald på baggrund af genoptagelsen.'*

Da vi har tilkendegivet over for dig, at vi følger afgørelsen, så står vi naturligvis ved dette, og du skal ikke være nervøs for, om du kan beholde det udbetalte beløb. Beløbet vil under ingen omstændigheder blive krævet tilbagebetalt, uanset hvad afgørelsen kommer til at lyde på."

Ved brev af 5/3 2013 til nævnet har klageren bl.a. bemærket, at selskabet i opgørelse af 30/1 2013 alene har anerkendt at dække sagens omkostninger med et mindre beløb end krævet af klageren.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 3. Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**
...
5. Tvister i forbindelse med dødsbobehandling og arv."

Nævnet udtaler.

Ifølge betingelserne for retshjælpsdækning dækker forsikringen ikke tvister opstået i forbindelse med dødsbobehandling og arv, jf. retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 5.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet - bl.a. under hensyntagen til, at klageren var testamentsarving i boet - at retssagen har en sådan forbindelse med dødsbobe-

handling og arv, at den er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 5. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning som sket. Nævnet har i den forbindelse bemærket sig omkostningsafgørelsen fra Østre Landsret, hvorefter statskassen skal betale 100.000 kr. i sagsomkostninger til klageren, og at selskabet i brevet til klageren af 20/2 2013 har givet tilsagn om ikke at møde hende med et tilbagebetalingskrav, hvis genoptagelsen af sagen skulle føre til et andet resultat.

En eventuel tvist mellem klageren og selskabet om, hvilket salær klagerens advokat er berettiget til for at have ført sagen for klageren, kan nævnet ikke afgøre. Om nødvendigt kan spørgsmålet bedømmes af advokatmyndighederne, som har erfaringen og ekspertisen på dette område.

Kendelsen træder herefter i stedet for afgørelsen i kendelse 82.499.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson